

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 984

гр. Варна, 09.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева

Членове: Иванка Д. Дрингова
Ивелина Влагова

като разгледа докладваното от Ивелина Влагова Въззивно гражданско дело № 20233100500085 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба с вх. № 269604/07.11.2022г. по регистратурата на ВРС подадена от Е. И. К. и Н. Е. Ч. срещу Решение № 260412/20.10.2022г. постановено по гр.д. № 15133/2020г. по описа на ВРС, 50-ти състав, поправено по реда на чл.247 от ГПК с решение № 260448/05.12.2022г., с което съдът е отхвърлил като неоснователни предявените от жалбоподателите Е. И. К. и Н. Е. Чолаков срещу Т. П. Ч. искове с правно основание чл. 109 от ЗС и чл. 45 от ЗЗД, както следва:

1/ за осъждане на ответницата на основание чл. 109 ЗС да преустанови използването на покривна тераса, обща част на сградата, намираща се южно от ул. „Любен Каравелов“ на същата жилищна сграда, като възстанови и не премахва огражденията между тази покривна тераса - обща част и терасите, прилежащи към жилището на ответника;

2/ за осъждане на ответницата на основание чл. 109 ЗС да почисти, поддържа и да отремонтира сифона на прилежащите терасите на жилището си и да допусне отремонтиране на сифона на общата част откъм паркинга на сградата;

3/ за осъждане на ответницата на основание чл. 109 ЗС да отремонтира изолацията и да измаже терасата към жилището ѝ, находяща се в ъгъла на сградата откъм ул. „Любен Каравелов“, отбелязана в цвят на схемата на имота, приложена към исковата молба;

4/ за осъждане на ответницата на основание чл. 109 ЗС да осигури достъп за проучвания и отремонтиране на южната покривна тераса - обща част, отбелязана с електриково жълто на схемата, приложена към исковата молба;

5/ за осъждане на ответницата да заплати на ищцата К., в качеството ѝ на ползвател на жилище, следните суми, представляващи вреди от противоправното поведение на ответницата Ч., изразяващо се във възпрепятстване на ремонта на обща част от сградата, неподдържане в изправно състояние на прилежащите към жилището тераси и използване на общата покривна част от домашните ѝ любимци без редовно почистване и въпреки решение на ОС на ЕС, премахване на огражденията между имота ѝ и общата част на сградата, които вреди представляват суми, необходими за възстановяване и ремонт на жилището, върху което ищцата К. притежава право на ползване, необходими за почистване на повредените мазилки, измазване, изолиране, боядисване на следните помещения, а именно сумата от 4400 лева, както следва : за южната спалня - 1100 лева; за банята - 300 лева; за терасата откъм ул. „Любен Каравелов - 1600 лева; за таванът на дневната - 800 лев; за южната стена на хола - 300 лева; за терасата откъм паркинга на сградата - 300 лева, на основание чл.45 от ЗЗД и е осъдил Е. И. К. и Н. Е. Ч. да заплатят на Т. П. Ч. сторени по делото разноски в размер на 2076 лева на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

Въззивниците – Елена К. и Н. Ч. заявяват становище за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, като се иска отмяната му и уважаване на предявените искове. Твърди се, че първоинстанционния съд е допуснал процесуални нарушения и е направил незаконосъобразни изводи при преценка на доказателствата. Посочват, че течовете от терасите на ответницата, предвид некачествено извършения ремонт, а така също поради запушения сифон, са причина за настъпилите увреждания в жилище № 12, по отношение на което Е. К. твърди, че притежава право на ползване, а Н. Ч. – че е собственик на $\frac{1}{2}$ ид.част от него, съгласно уточняващата молба от 17.02.2023г. Посочват, че жилището и е увредено – подпухнал таван на терасата ѝ, следи от теч и влага по стената на хола и тавана на дневната стая, течове в ъгъла на южната спалня, увредени мазилки, включително таванът на банята, които изискват ремонти дейности. Считат, че са налице основания за уважаване на предявените искове за преустановяване на неоснователните действия и бездействия на ответницата, както и искът за обезщетяване на претърпените имуществени вреди. Претендира се и присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В изпълнение на указания на съда касаещи отстраняване на нередовности на исковата молба дадени с определение от 30.01.2023г. са постъпили от въззивниците уточняващи молби от 17.02.2023г. и от 02.03.2023г., копия от които следва да бъдат изпратени на въззиваемата страна за запознаване.

В срока по чл. 263 ГПК е постъпил писмен отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна – Т. П. Ч., чрез процесуалния ѝ представител. Счита жалбата за неоснователна, а решението на ВРС за правилно и законосъобразно.

Посочва се, че първоинстанционния съд е извършил законосъобразен анализ на събраните доказателства по делото като правилно е приел, че извършеният по-рано от ищцата ремонт на общата тераса е изпълнен некачествено и именно това е причината за

ронене на мазилката и запушване на сифоните. Счита за правилен и извода на съда, че достъпът до общата покривна тераса може да се осъществява, чрез ремонт на покривната капандура в стълбищната клетка на последния етаж и чрез стационарна стълба. Излага се, че е извършен ремонт на терасите към жилището на ответницата, а уврежданията на имота на ишците се дължи на бездействието на етажната собственост по поддържане и ремонт на общите части на сградата /общата покривна тераса/. Посочва, че правилно е отхвърлен искът за възстановяване на ограждения между общата тераса и терасата към жилището на ответницата, поради недоказаност такива ограждения изобщо да са били поставяни. Поддържат се възраженията за липса на причинно-следствена връзка между урежданията в жилището на въззивниците и твърдяните като незаконосъобразно действия и бездействия на въззиваемата. Моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение, а решението на ВРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендират за присъждане на сторените във въззивната инстанция съдебно-деловодни разноски.

По допустимостта на обжалването: Въззивната жалба е депозирана в рамките на преклузивния двуседмичен срок, считано от връчване на обжалваемото решение на процесуалния представител на жалбоподателите. Жалбата съдържа изискуемите по чл.260 ГПК реквизити и приложенията по чл. 261 ГПК, с оглед на което е редовна. Страните се представляват от пълномощници с права за въззивна инстанция. Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното първоинстанционно решение. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на обжалване съдебен акт.

Съдът приема, че въззивното производство е допустимо. Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

С въззивната жалба и депозирания по нея писмен отговор не са направени доказателствени искания.

По тези съображения и на основание чл. 267, ал.1 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. № 269604/07.11.2022г. по регистратурата на ВРС подадена от Е. И. К. и Н. Е. Ч. срещу Решение № 260412/20.10.2022г., поправено по реда на чл.247 от ГПК с решение № 260448/05.12.2022г. и двете постановени по гр.д. № 15133/2020г. по описа на ВРС, 50-ти състав.

НАСРОЧВА производството по в.гр.д.№ 85/2023г. за разглеждане в открито съдебно заседание на **04.04.2023г. от 14:00 часа**, за която дата и час да се призоват страните, чрез пълномощниците си, ведно с препис от настоящото определение, а на въззивниците да се връчи и препис от постъпилия писмен отговор.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ на въззиваемата страна Т. П. Ч. копия от уточняващите молби от 17.02.2023г. и от 02.03.2023г. и приложенията към тях за запознаване.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____